

af dets Medlemmer ikke har været fremmede for Tankerne om at afvise de tilsigtede Bestræbelser, men den Lejlighed, Flertallet nu har haft til at fordybe sig i Emnet og faa det videnskabeligt og sagligt belyst, har ført Flertallet over paa det samme Standpunkt, at man paatager sig et stort Ansvar ved at lægge Lovforslaget Hindring i Vejen, og selv om Udvalgets Medlemmer har manglet Forudsætninger for at kunne bedømme Problemet rent videnskabeligt, har de Herrers Fremstilling og Udtalelser været saa overbevisende og været præget af et saa alvorligt Krav, at Flertallet indstiller Lovforslaget til Vedtagelse med de Ændringer, der er foreslaaet af Flertallet. Udvalget har desuden haft Samraad med saavel Justitsministeren som Sundhedsministeren og yderligere aflagt et Besøg paa Ebberødgaard.

Med Hensyn til de foreslaaede Ændringer skal man bemærke, at Flertallet ikke har ment det rigtigt, at man i Loven fastslog, i hvilke Tilfælde Kastration burde foretages og i hvilke Tilfælde Sterilisation (Vasectomi), men at det i hvert enkelt Tilfælde maatte overlades til Autoriteter at træffe Afgørelse, hvorfor Ændringsforslagene Nr. 2 og 3 er stillet.

Ændringsforslag Nr. 1 er tænkt som en yderligere Sikring for, at vedkommende i alle Tilfælde har faaet den lægelige Vejledning, inden Beslutning tages.

Ændringsforslag Nr. 4 tilsigter at tydeliggøre Værgens Ansvar overfor sin Myndling med Hensyn til Indgrebets Følger.

Ændringsforslag Nr. 6 er tænkt at skulle være en noget forstærket Garanti for, at Operationen udføres betryggende.

Et *Mindretal* (Niels Petersen og Pinstrup) finder, at Begrænsningen i Lovforslagets § 2 til psykisk abnorme Personer under Anstaltsforsorg er uheldig og irrational. Betingelserne for Indgrebet kan ogsaa foreligge, naar det drejer sig om Personer udenfor Anstaltsforsorg. Som Regel vil saadanne Personer endogsaa være langt ulykkeligere stillet end deres Fæller paa Anstalterne.

Under Hensyn hertil stiller Mindretallet Ændringsforslaget under Nr. 5.

Et *andet Mindretal* (Bindslev) er ikke gennem Udvalgsbehandlingen blevet overbevist om det forsvarlige i paa nærværende Tidspunkt at skride til en Lovgivning af den heromhandlede Art. Mindretallet betragter det vel som særdeles magtpaaliggende for Samfundet i videst muligt Omfang at hindre Sædelighedsforbrydere i fortsat at udøve deres forbryderiske Virksomhed, men maa mene, at man fremdeles bør søge dette opnaaet ved Hjælp af de gældende Lovbestemmelser om Internering.

Ad Lovgivningens Vej at aabne Mulighed for Adgang til Kastration og Sterilisation betegner efter Mindretallets Opfattelse et saadant Brud med hidtil gældende Lovpraksis, at det maa anses for overordentlig betænkeligt at lade det foreliggende Forslag nyde Fremme.

Mindretallet tør vel ikke stille sig aldeles afvisende overfor den Mulighed, at det i en Række Grænsetilfælde skulde være forsvarligt at foretage Indgreb i Kønsganerne, men maa mene, at nærmere Regler herfor henhører under en Lov om Lægeansvarlighed.

I øvrigt skal det med Hensyn til § 1 bemærkes, at Forhandlingerne i Udvalget med sagkyndige Læger for Mindretallet har bekræftet det overordentlig vanskelige i at sikre sig, at de eventuelle Ansørgeres Begæring fremsættes ud fra velovervejede Ønsker og ud fra en fuld Forstaaelse af Indgrebets fysiologiske Følger.

Udvalgsarbejdet har med Hensyn til § 2 bragt den Klarhed til Veje, at ogsaa denne Paragraf tilsigter Anvendelse af Kastration i ikke ubetydeligt Omfang. Ved Betragtning af dette Indgrebs særlig alvorlige Karakter og de skæbnesvangre Følger, det i mangfoldige Tilfælde vil medføre for de paagældende Individier i Retning af svære Sindslidelser og Omskabelse af deres hele menneskelige Tilværelsesform, er Mindretallets Betænkeligheder ved denne Bestemmelse i væsentlig Grad blevet øget.